

Utolsó előtti vers

Tolnai Ottó

A tata megvadult és egy vagon görögdinnyét
vásárolt és azt mondta ha már annyira szeretitek
frakkba öltöztette tíz inasát
bátyám a hős ahogy elesett
grafomániás volt a kávéscsésze kutyája
követte előlről vagy hátulról kapta a golyót
kölsönként pénzért acélkoporsót veretett
ágyútalpon rezesekkel Attilával vetekedett
persze a hős-hulla még azt is szétnyomta
Lázár szidolozott sarkantyújával
monogramos alsónadrágban
egy teátrális mozdulattal magához
bocsátotta a férgeket
(a nekrofilek előtt szégyellte aranyerét)
vigyázz magadra
még az úszó is belefullhat
az idei maraton világbajnokság unalmas
haza ne gyere
már csak a fagyalt ize üdit
a múltimonádé beteg színe
a gipsz disznósajt fűrészpóros parizer
ha isten fia vagy mondd hogy
e kövek változzanak kenyerekké
most kezdek csak igazán együttérezni
Pavlov kutyáival
ő pedig felelvén mondá
meg van írva
nemcsak kenyérral él az ember
svinjogojci
uspeh neće izostati ako upotrebite

REDIN

isprobani prašak za gojenje prasadi
veledrogerije
slágerok slágerok slágerok
nyakunkra tekeredtek a slágerok
mit bámulsz
holnap már lógsz te is
szódrós a nyelved
„kié a kozmosz” 50 dinár
de a tata sem volt sokkal kisebb hős
neki a lába hiányzott
a Beszéd óta gyalog járnak az igazgatók
flekkeltetnek
„nem tart sokáig
nincs alátét
a bőr is vizes
még a páripacitromot se kaparta le”
boldogok akik éheznek és szomjúhozják
az igazságot

szén-szemű fecske-fuga

avas vörös medve
táncol a láncon
dob ütemére
a fényes rajzszög-garasokon
sovány medvetalp
virágcserepbe várja az esőt
fakir-vágyta sündisznó-scalp

a vers kondíció
egyet jobbra
kettőt balra
kettőt jobbra
egyet balra
„mama ez kapukulcs
nem is tudtam hogy van ilyen
hatalmas kapukulcs”
mi tanügyi munkások
tetszik tudni tánctanárok
több nyelvet beszélünk
maecenas atavis edite regibus
a költő kedvesei közül három
mondd
miért épül ilyen nehezen a versem,
a házam
egy ablak
két ablak
három ablak
öt
hat
tíz
húsz ablak

az ablakon csaltam be a lányt
3:2 a slágerok javára
de még nem késő
még meggondolhatom
és szépen kondenzálhatom
karcsún kanyaríthatom versemet
hiszen van egy lányka
aki el is tudná olvasni

a nyár ahogy behorpad
pattanásai
fogaim között ropognak
szőlővel érnek
almaszín ujjai
a konyha-akvárium
fekete halai után kaptak
kedden a konyhán
csütörtökön és vasárnap
kasszánál hétfőn a sanknál
és melledre szoritottad
hogya el ne ugorjon
a nagy dagadt halat
a vendégek egy kicsit megundorodtak
talán nem is
hiszen te szereted ezeket
a sárral tömött csúfságokat
oxigént engedsz a vizükbe

kórus

a gyermekkórháznak átal lakom
téglaporos a kalapom

boldogok vagytok ha szida!maznak
és háborgatnak titeket
erre föl ablakunk alá
fészkeltek a fecskék
ne vágd hozzájuk az etruszk vázát
úgyis imitáció
inkább szökj a tengerre
télen
úgyis tudom szerelmes vagy
abba a kislányba
és bámulhatod naphosszat
a kövek faktúráját
az aszfaltrepedéseket
egy bőrönd foypépet
„kérem ilyen nagy mennyiséget csak a
kórháznak szállíthatunk”
lassan vérhólyagot tör a cipőm
sehogyan sem tudom fegyelmezni versemet
kihullik ujjaim közül
a mama elől szöktünk
körbe körbe a kemény falon
az apácák ástak

a spiritusz sparhert zöld lángja
két konzerv fél kenyér joghurt
a porcelánfarkast kelleténél tovább
találta nyújtani a gölöncsér
csak mielőtt a tengerre szöknél
ne felejts el tüt vásárolni
vagy ha odaérsz első dolgod legyen
és aztán turkálhatsz az apály után
mondtam már hogy irass szemüveget
és a lyuk sem divatos már a
tüdődön
a moha szimbóluma fejed fölött
kis krisztus
ha húrjaid rozsdásodnak
csavard be a nyakát
jó a hajolaj is
irtam hogy küldjék a vásznakat
tud már grundolni ő is
az árbcra tűzött csiga nem rossz
az elektromos fölvételek
Dubuffet
Arahna játszva bestoppolná tüdőd
aztán meg csak fölhizlalnak a szanatóriumban
fölugrunk hozzád a kocsival
útközben majd lopunk meggyet
és megpróbálunk lányokat is szerezni
most a szeplős periódusomban vagyok
ilyenkor szombaton egész nap a kádban ülök
borotválkozom nyakkendőt kötök
és reggelre összekakálom magam
följött hozzám és azt mondta
„mindannyian egyformák vagytok”
de az a kis medúza
emlékszel amikor a szőrös szadistát néztük
de a kis szemölcsösnek is mennyire érett már a szemé
görögdinnyét adtak nekik a parasztok
ahogy földet értek
egyedül a görögdinnye íze biztat
ha nem tejre ettem volna
elkerülhettem volna a hasmenést
a mama talán még a ravatalon is sörözött
amikor kihúzták a vízből azt mondta
szerelmes
még most sem szoktad meg a liftet
mehetsz vissza a faluba
már esteledik
sehogyan sem sikerül homorítani
versemet
senki sem fogja megérezni
milyen
komoly szándékkal kezdtem
és ez nagyon fájni fog nekem